

הזהבנה

חברת מאמרים והדרכה לבאים בשערי ציון רבינו נחמן מברסלב זיע"א | ראש השנה תשפ"ב
יו"ל על ידי מכון 'בקודש הקדשים' דוא"ל: uman.bh@gmail.com

תקועים בגבולות אלול תש"פ

~~STOP KOHTPOAL~~

ומי יודע אם לא בסיבה זאת הגענו לכך שישערי ציון היקרים נעולים בפנינו, מחמת שמרוב טובה שזכינו בסיבה קלה להגיע ישם בכל שנה, לא ידענו להעריך אל נכון את גדל קרושת ורזרדת המקום בראוי. (קול קורא מוקני אג"ש תשפ"א)

נקבל עלינו קבלה להזהר בכבוד הצדיק אשר בוודאי שזכות הקבלה הזאת בכחה להמתיק רזדין בשורשו שזוכה לעלות ולחונן את ציון רבינו הק' על ימי ר"ה (מסד הקול קורא)

אלול תשפ"א
קבלה
פורצת גבולות
השנה האישית ארכיון.

תקועים בגבולות אלול תש"פ

~~STOP KOHTPOAL~~

"אך תיכף נרחוק האמונה אצלו להאמין בו, והתרויח תיכף לקראו "דב". ואמר לו: קודם כל אני מבקש ללמוד מכם איך להתנהג בכבודכם ואין צורך לומר שבודאי לא אפגם בכבודכם, ה"ו"..." (ידי מדרין את פ"ד)

הלימוד הראשון!
הדבר שנקבל על עצמינו לתקן:
להתנהג בכבוד הראוי לצדיק ובוודאי שלא לפגום בכבודו ח"ו

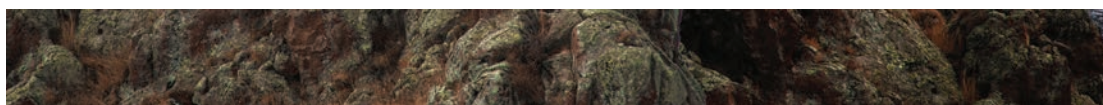
אלול תשפ"א
קבלה
פורצת גבולות
השנה האישית ארכיון.

השנה לא לוקחים סיכונים, מקבלים לפני שנוסעים...

כשהלב לא רואה את המעיין...

| הרב יעקב נתן אנשין |

כשהאדם נמצא בירושלים, בלונדון, באמריקה, או בבלרוס - הרי הוא "כוסף ומשתוקק תמיד מאד מאד לבוא אל אותו המעיין, בהשתוקקות גדול מאד מאד, וצועק מאד לבוא אל אותו המעיין".

ואמר שכשאחד יבוא על קברו ויאמר קפיטל תהילים בהתעוררות הלב, יהיה לו תענוג גדול מזה" (חיי מוהר"ן, קסב).

* * *

נו, הכל טוב ויפה; אנחנו רוצים, רבינו רוצה. אלא שישנה בעיה אחת, המוכרת לכולנו:

- כְּשֶׁרוּצָה לֵילֵךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הָהָר, אֲזִי אֵינִי רוֹאֶה הַשְּׁפוּעַ, וְאֵינִי יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמַּעֲיָן... וְכִשְׁעוֹמֵד כְּנֶגֶד הָהָר אֲזִי הוּא רוֹאֶה רֹאשׁ הַשְּׁפוּעַ שֶׁל הָהָר שֶׁשָׁם עוֹמֵד הַמַּעֲיָן. אֲבָל תִּכְרַךְ כְּשִׁילְךָ וּיִתְקַרֵּב אֶל הָהָר, אֲזִי נֶעְלַם מֵעֵינָיו רֹאשׁ הַשְּׁפוּעַ (וְזֶה מוֹבָן בְּחוּשׁ), וְאֲזִי אֵינִי יָכוֹל לְרְאוֹת אֶת הַמַּעֲיָן.

דווקא כשמגיעים אל ההר, מתחיל המעיין להיעלם מהעין...

מרחוק משתוקקים ומתגעגעים, אך דווקא כשבאים לשם "אינו יכול לראות את המעיין"...

כשהאדם נמצא בירושלים, בלונדון, באמריקה, או בבלרוס - הרי הוא "כוסף ומשתוקק תמיד מאד מאד לבוא אל אותו המעיין, בהשתוקקות גדול מאד מאד, וצועק מאד לבוא אל אותו המעיין".

- יֵשׁ הָר, וְעַל הָהָר עוֹמֵד אָבִן, וּמִן הָאָבֶן יוֹצֵא מַעֲיָן.

כולנו מכירים את ההר באומן, עליו עומדת מצבת האבן של ציון רבינו הקדוש, משם יוצא מעיינו של הנחל נובע מקור חכמה...

- וְכָל דְּבַר יֵשׁ לוֹ לֵב. וְגַם הָעוֹלָם בְּכֻלּוֹ יֵשׁ לוֹ לֵב. וְזֶה הַלֵּב שֶׁל הָעוֹלָם הוּא קוֹמָה שְׁלֵמָה עִם פְּנִים וְיָדַיִם וְרַגְלַיִם וְכוּ'. אֲבָל הַצִּפּוֹרֵן שֶׁל הָרְגֵל שֶׁל אוֹתוֹ הַלֵּב שֶׁל הָעוֹלָם הוּא מְלַבֵּב (בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁר־נִזְנֶה הָאֲרִצְיָקָר) יוֹתֵר מְלַבֵּב שֶׁל אַחֵר.

את החסידות שלו קרא רבינו בשם "ברסלב" על שם "לב בשר", כך שחסידי האמיתיים, הם הם "לב העולם"... גם הנשמה הנמוכה שבהם, בבחינת ציפורן, לבבית יותר מאשר 'לב אבן' של מישהו אחר...

- וְזֶה הַלֵּב הַנִּלְעוֹמֵד כְּנֶגֶד הַמַּעֲיָן הַנִּלְעוֹמֵד וְכוֹסֵף וּמִשְׁתוֹקֵק תָּמִיד מְאֹד מְאֹד לְבּוֹא אֶל אוֹתוֹ הַמַּעֲיָן, בְּהִשְׁתוֹקֵקוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וְצוּעֵק מְאֹד לְבּוֹא אֶל אוֹתוֹ הַמַּעֲיָן.

את הכיסופים הללו, אין מי שלא רואה... חסידי ברסלב "כוספים ומשתוקקים תמיד מאד מאד לבוא אל אותו המעיין בהשתוקקות גדול מאד מאד"...

"כי כל מגמתי וכל תשוקתי ותקותי הוא רק להיות על ציון הקדוש הרבה פעמים, אולי אזכה לפרש את שיחתי לשפוך לבי כמים נוכח פני ה'" (עלים לתרופה, מכתב שפ).

- וְגַם זֶה הַמַּעֲיָן מִשְׁתוֹקֵק אֵלָיו...

גם רבינו משתוקק מאד שנבוא אליו.

וכפי שאמר טרם הסתלקותו "בזה הלשון: אני רוצה להישאר בניכם (איך וויל בלייבן צווישן אייך) ואתם תבואו על קברי".... (חיי מוהר"ן, קצז)

"וגילה דעתו כמה פעמים בכמה מיני לשונות שיבואו על קברו תמיד, לומר תהילים על קברו וללמוד שם ולהרבות שם בתפילה ותחנונים ...

"אנשים מוכנים למסור את הנפש להגיע לכאן... ואילו כשהם מגיעים לכאן, הם מרשים לעצמם לערוך חשבונות בתוך הציון, דבר שאפילו בבית כנסת רגיל אסור לעשותו"...

"אנשים מוכנים למסור את הנפש להגיע לכאן, וא"כ על כרחך שהם מאמינים שרבינו נמצא פה באופן מוחשי ממש, 'מחדר לחדר' כלשון רבינו. ואילו כשהם מגיעים לכאן, הם מרשים לעצמם לערוך חשבונות בתוך הציון, דבר שאפילו בבית כנסת רגיל אסור לעשותו"...

וכפי שנפסק בשולחן ערוך: "בתי כנסיות ובתי מדרשות אין נוהגין בהם קלות ראש ... ואין מחשבים בהם חשבונות" (שו"ע או"ח סימן קנ"א סעיף א'). "אף על פי שבני העיר צריכין לאותן חשבונות ואין להם מקום להתאסף שם, מפני שהוא קלות ראש בכבוד בית הכנסת [הרמב"ן בליקוטין]. ור"ל דאע"פ שהוא צורך רבים, וכ"ש חשבונות של יחיד" (ביאור הלכה, שם ד"ה ואין מחשבין).

התשובה לתמיהתו, נמצאת כנראה, בין הַיְתָר, בדברים דלעיל: כשמגיעים אל ההר לא רואים את המעיין. ואם לא די בכך, הרי שמקבלים שם יצר הרע חדש וגדול יותר...

* * *

ואכן לשם כך, אנו מוציאים את הגיליון הזה, בעודנו עומדים מרחוק...

כדי שגם כשנתקרב לשיפולי הר הקודש והמעיין לא ייראה בפנינו, נזכור ונשנן לעצמנו: "ראה לפני מי אתה נכנס, למקום אש להבת שלהבת!". ונתנהג בהתאם, במחשבה בדיבור ובמעשה.

הוא מוכן לתת כל הון דעלמא, ואף לזחול על סכינים (כלשון מוהר"ת) כדי לזכות ללחוך את עפר הקודש.

אך ראה זה פלא: הוא מגיע לשם, ונכנס לתוך בית ציון רבינו הקדוש - לפתע "אינו יכול לראות את המעיין"...

רגשי הלב כבים ונעלמים, וכשחולפים יומיים, צריך כבר להזכיר לו לבל ידבר דברים בטלים בתוך הציון...

זו תופעה מעניינת ומפליאה, הנזכרת כבר בליקוטי מוהר"ן, בזה הלשון:

"לפעמים בא לאדם הרהור תשובה, ונעשה באותו שעה איש כשר. ואחר כך רוצה לעשות עובדא, באשר שנתעורר לבו לתשובה, בכך רוצה לנסוע להצדיק. ואחר כך כשנוסע, מתגבר עליו היצר הרע, ונופל מתשוקתו שהיה לו תחילה. ואחר כך כשבא להצדיק, מתגבר עליו היצר הרע עוד יותר, ואובד כל חשקו" (ליקוטי מוהר"ן, עב).

רבינו ממשיך שם ואומר: "אל יקשה בעיניך זאת ואל יבהלוך רעיוניך על זה", כשהוא מסביר מהיכן דבר זה נובע; מכך שע"י הנסיעה המית את יצרו הקודם, וקיבל יצר הרע גדול יותר, בבחינת "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו"...

"על כן אם אינו מתחזק נגדו, אזי מתגבר עליו זה היצר הרע החדש ונופל מתשוקתו שהיה לו תחילה, כי צריך התגברות חדש ביותר נגד זה היצר הרע החדש שבא לו" (שם).

* * *

בשנה שעברה, באחד מימי אלול תש"פ, ישבתי למדתי עם חברותא בהיכל הציון.

ואז אנו מבחינים בשני אברכים שהגיעו לפני מספר ימים במסירות נפש עילאית לאומן, בדרך חתחתים. ועתה הם עומדים שם וּמְחַשְׁבִּים כמה גריבנה חייב האחד לשני, עבור הטענת שיחות לפלאפון...

ואז הוא שואל אותי בתמיהה - לא על אברכים אלו אישית, אלא על עצם התופעה הבלתי נדירה:

קריאת קודש

הן ידוע לכל המצב הנורא והאנדרלמוסיה השוררת בעולם בשנה ומחצה האחרונים, אשר כתוצאה מכך נשמעים עתה שוב שמועות מבהילות כדאשתקד, אשר מעמידות בספק את קיום הקיבוץ הקדוש של רבינו אשר ציווה לבא איליו על ימי ר"ה. ובוודאי שכל מה שנעשה בעולם, הכל הוא רק מואת הבורא ית' מסבב כל הסיבות, ובידו להפוך הכל לטובה ברגע קטון.

לכן שומה עלינו להתבונן מה ה' שואל מעמך, ומה עלנו לתקן כדי להמתיק מעלנו הדינים, שנוכל בע"ה לעשות רצון צדיק, כמדי שנה בשנה.

והנה ידוע שענין כבוד קדושת ציון רבינו הקדוש טעון שיפור גדול, ולמותר לציין גודל מעלת פינת יקרת ציון המצוינת קודש הקדשים מקום מנוחת איתן אדונינו באומן, אשר ידוע עד כמה הקפידו גדולי אנ"ש בדורות הקודמים בכבוד המקום והיו נכנסים לשם באימה וביראה ברתת וזיע.

וכי יודע אם לא בסיבה זאת הגענו לכך ששערי ציון היקרים נעולים בפנינו, מחמת שמרוב טובה שזכינו בסיבה קלה להגיע לשם בכל שנה, לא ידענו להעריך אל נכון את גודל קדושת וחרדת המקום כראוי.

ועל של עתה באנו, שנתעוררו רבים מאנ"ש להחזיר עטרה ליושנה, לקבל על עצמם להתאמץ לכבד כראוי את המקום הקדוש הזה שלא להשיח בו שיחות חול ודברים בטלים, ולעסוק שם רק בתורה ותפילה ותחנונים, ולנהוג שם בדרך ארץ הראוי לאדמת הקודש מקום מנוחת הצדיק.

לכן אנו קוראים בזה בקריאה של חיבה אל כלל אנ"ש המשתוקקים לזכות לעלות ולהכנס בשערי ציון היקרים, לעורר לחזק ולהתחזק בדבר הגדול הזה, לקבל על עצמם בל"נ קבלה טובה זו להתאמץ בכל כחם לשמור על כבוד הציין הראוי לו.

אשר בוודאי שזכות הקבלה הזאת, בכחה להמתיק הדין בשורשו שנזכה לעלות ולחונן את ציון רבינו הק' באומן על ימי ר"ה הק' הבעל"ט ולפעול ביותר כל בקשותינו במקום מנוחתו.

וכל מי שיש בידו, עליו להשפיע לחזק ולעורר על הדבר החשוב הזה אשר אין ערך לגודל הטובה אשר תצמח מזה להגדיל ולפאר ולרומם את שם הצדיק על כל הבאים בשערי ציונו הקדוש.

וזכות רבינו הקדוש הנחלנו בעמקור חכמה זיע"א תעמוד לנו שנזכה לכל התיקונים והישועות ברוחניות ובגשמיות, ובזכותו הגדול נזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו כולו אומר כבוד אמן נצח סלה ועד.

הכו"ח למען כבוד שם הצדיק

יעקב מאיר שכטער   שמואל משה קרמר   שמעון שפירא

רבינו באמת

אנו עומדים אצל רבינו הקדוש!!!

מוהרנ"ת כותב כי על ציון קברו של הצדיק, שורה תמיד האור הקדוש שהאיר בשעת הסתלקותו של הצדיק. והרי ידוע מה שסיפר רביה"ק בעצמו בעת הסתלקותו, שאלפים ורבבות נשמות נקבצו ובאו אז לבקש על תיקונן מלפני רבינו!

כמה צריכים אנו להתעורר בעניין זה!

הן ידוע המעשה שסיפר, כמדומה, החסיד רבי בן ציון אפטר זצ"ל, שבעת שבא לאומן, הלך להשתטח על הציון בצוותא עם אחד מתושבי אומן, יהודי זקן מאנשי שלומנו. וחסיד ישיש זה שהיה מורגל בהשתטחות על ציון רבינו, ומן הסתם היה בא אל הציון מדי יום ביומו, נענה תוך כדי הילוכם, ברתת ובזיע: "להיכן אנו הולכים כעת, אנו הולכים לציון רבינו הקדוש!!!".

והאמת, הרי רבינו הקדוש אמר לבתו שכל הסתלקותו אינה אלא כמי שעובר מחדר לחדר, שכוונתו היתה שאנו נצייר לעצמנו בחוש את הכניסה אל ציונו, שזה ממש כאילו אנו נכנסים אליו בחייו!

אנו צריכים לעצור ולחשוב לרגע: איך היו נראים ההרגשים שלנו, לו היתה ניתנת לנו ההזדמנות להכנס אל רבינו פנים בפנים כמו בחיים חיותו? הרי היתה נופלת עלינו אימה וחרדה, וכפי שמספר מוהרנ"ת מהשראת השכינה ששרתה

עסקני 'מכון בקודש הקודשים' נכנסו השנה אל מעונו של הרה"ח רבי משה קרמר שליט"א, להחתימו על ה'קול קורא' המיוחד שיצא השנה לקראת ראש השנה.

השורות הבאות, הם ניסיון לתאר עד כמה שאפשר, את הרגעים הנעלים ואת ההתעוררות העצומה, להם זכו בפגישה קדושה זו, וכך הם מספרים:

ר' משה היה נסער כולו מהנושא הבער של קדושת ציון רבינו, ראינו שהדבר נוגע עמוק מאוד בלבו, ובקשנו לו לומר מספר מילים לציבור היקר הכוסף ומשתוקק להגיע השנה לקיים רצון צדיק, להשתתף בקיבוץ הקדוש של רבינו בראש השנה באומן.

ר' משה נענה ברצון לבקשה, הוא התחיל לדבר בלהט קודש יוקד, על נוראות קדושת מקום ציון רביז"ל, אך הדיבור היה קשה לו מאוד, דמעות חנקו את גרונו ומידי פעם הוא פשוט פרץ בבכי.... אנו מביאים כאן את דבריו כמו שהם לתועלת הכלל (ניתן לשמוע גם בקו 9232423-077):

מורי ורבותי!

אנו צריכים מאוד להתעורר כאשר אנו באים אל רביה"ק, אל הציון, להזכיר לעצמנו:

היכן נמצאים אנו? היכן עומדים אנו?

ת נמצא כאן ממש!

**אזי זה בעצמו מה
שנקבל על עצמנו
להכנס לציון הקדוש
במלוא הכבוד, כפי
שראוי בעת שנכנסים
אל רבינו הקדוש,
אפשר שיהיה בזה
המתקה לכל המניעות
יפתחו שערי ציון,**

מה שנקבל על עצמנו להכנס לציון הקדוש במלוא הכבוד, כפי שראוי בעת שנכנסים אל רבינו הקדוש, אפשר שיהיה בזה המתקה לכל המניעות ויפתחו שערי ציון, ויזכו כולם לבוא אליו ולהרגיש בחוש כי אנו עומדים אצל רבינו ממש, והשי”ת יעזור שיפעלו שם כל טוב ושנה טובה ומבורכת, ויתקיים ”תכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה”.

אצל רבינו, שיראה גדולה נפלה על כל השוהים בצילו!

ואנו, הלא כל עיקר באיתנו אל ציונו הקדוש, היא מתוך אמונה בדבריו הקדושים שהוא נמצא שם, והוא דומה ממש כמו מי שנמצא בחדר סמוך. וכלשונו הקדוש שאמר אז לבתו משל זה [אודות קברו הקדוש] ונענה אליה: ”אם תצעקי אבי, וכי לא אשמע?”.

על סמך זה אנו באים על ציונו הקדוש, בהרגשה שרבינו הקדוש נמצא שם, ואנו מבקשים שיפעל בעבורנו. אם כן מן הדין הוא שתשמש ההרגשה הזאת גם לעניין המורא והפחד, כמו שרבינו נמצא שם ממש, כי הוא הרי באמת נמצא שם ממש.

וייתכן גם בעניין זה גופא, שככל שהרגשתנו בציון הקדוש תהיה כראוי למקום המצאו של רבינו הקדוש, כך זה יגרום שתפילותנו ובקשתנו שם יתקבלו יותר לרצון לפני השי”ת, כראוי למקום זה, וכן מה שמספרים ומשיחים כל ליבנו לפני רבינו הקדוש, הרי שהוא יעשה מה שיעשה לטובתנו!!

בפרט בימים אלה, כאשר עובר על העולם עניינים כאלה, שהפחד גדול מי יודע אם נזכה להיות אצלו על ראש השנה, אזי זה בעצמו

השנה עוד לפני שנוסעים! נקבל עלינו קבלה חזקה:

הריני מקבל על עצמי בל"נ לכבד כראוי את מקום ציונו הקדוש של רבינו באומן שלא לרשיח בו שיחות חול ודברים בטלים, ולעסוק שם רק בתורה ותפילה ותחנונים, ולנהוג שם בדרך ארץ הראוי לארמת הקודש מקום מנוחת הצדיק.

קו הקודש: דרשות ושיעורים, שירים וסיפורים על קדושת ציון רבינו

מתקשרים ומקבלים: 077-9-23-24-23

להתקשרות מארה"ב: 1646-585-3068

התקשר עכשיו לקו המידע על קדושת ציון רבינו
והרשם שקבלת על עצמך את קבלת הקודש
שתפרוץ את כל הגבולות, ותזכה את כולנו להגיע לרבינו.

אלול תשפ"א
קבלה
פורצת גבולות
השנה אציעם ארכינו.

מכון בקודש הקדשים

י"ל על ידי מכון בקודש הקדשים

ת.ד. 57961 ירושלים

דוא"ל: uman.bh@gmail.com

החברת טעונה גניזה.